Ч. 248. Субота 1 (14) падолиста 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Нова обструкция в угорскім парляменті. — Чутка про уступлене ґр. Лямсдорфа. — Сербский міністер о положеню в Македониї.)

В палаті послів предложив вчера референт справоздане комісиї фінансової о провізориї буджетовій. Опісля промавляв президент міністрів ґр. Тіса і поставив внесене, щоби зі взгляду на важність справи і зі взгляду на то, що шкода часу на непотрібну дискусию над проґрамою правительства, поставити на порядку дневнім закон о континґенті рекрутів. Над тою справою завела ся дискусия а на лівици зробила ся страшенна буча. Талі іменем партиї независимости заявив, що противить ся тому внесеню і каже, що оно викликало дуже бурливу дискусию. Правительство того лиш хоче, щоби опісля мати причину до розвязаня парляменту. — Голлї і Раковский просять о голос. Президент палати Перчель каже, що після реґуляміну над справою дневного порядку може забирати голос лиш чотирох послів, длятого запитує палату, чи годить ся на уділене голосу тим послам.

На лівици зробила ся знов велика буча. На жадане 20 послів відбуло ся тайне засідане, на котрім пос. Оляй з партиї Кошута заявив, що настав би був спокій, коли би замість мадярского язика в армії заведений був на всіх полях жнтя на Угорщині мадярский язик. Тіса промавляв против тайного засіданя, доказуючи, що він в справах публичних хоче говорити лиш публично. Впрочім то нерозум, коли опозиция не хоче допустити правительства до переведеня своєї проґрами лиш длятого, що она їй не подобає ся. Промавляло ще кількох бесідників і остаточно розпочала ся обструкция в повній силї. Посли Лендель і Ґабаній говорили кілька годин, а коли став говорити Вараді, партия независимости вийшла з салї, доказуючи заразом, що нема комплету. Президент однакож сконстатував комплет. По 10 годині став промавляти пос. Пап і скінчив свою бесїду по 12 год. Позаяк нїхто більше не жадав голосу, закрито тайне засідане і по перерві 5 мінут відкрито явне засідане, котре ще о 2 год. сеї ночи не скінчило ся.

В Парижи розійшла ся чутка, що російский міністер справ внутрішних, ґр. Лямсдорф, має уступити. Ту саму чутку потверджують також і з Відня, де она в дипльоматичних кругах також вчера розійшла ся. Як в Парижи так і у Відни говорять, що головним противником ґр. Лямсдорфа єсть прокуратор сьв. синода, звістний Побідоносцев, котрий уважає ґр. Лямсдорфа за чоловіка занадто ліберального і підозріває єго о то, що він не допускає до переводженя реакцийних плянів. Гр. Лямсдорф має бути дуже знеохочений і длятого хоче подати ся до дмисиї. Коли би ся чутка була правдива, був би то доказ, що в Росиї знову відживає вплив тої камарилї, котра давнїйше клала свою руку на всї діла державні, а зпід котрої цар Николай був трохи висвободив ся. Коли би тота камарилля напосїла ся якраз на ґр. Лямсдорфа, можна би з того вносити, що їй не сподобало ся що у веденю заграничної полїтики мабуть безпосередно в Европі і она старає ся тепер надати їй инший напрям.

Білградский дописуватель „Петерб. Ведомостий“ розмавляв з сербским міністром справ заграничних Андрою Николичем, одним із найздібнїйших сербских політиків, а той сказав єму: Трудно припустити, щоби через здійстнене контрольних жадань ухвалених в Мірцштеґ настав в Македониї знову спокій. В тих жаданях нема, бачите, того, що могло би причинити ся до успокоєня жителів Македониї і Старої Сербії. То могло би стати ся, коли би жителям того краю забезпечено права людскости. А всежтаки ми в Сербії не маємо причини бути невдоволені тою нотою, котра домагає ся контролї реформ. Ми видимо в тім один крок наперед, хоч не знаємо, куди він поведе. Поло-

---

21

ЗБИРАЧКА ОЛИВОК.

Кретийске оповіданє.

(З новогрецкого — Арґіріса Ефталіотиса).

(Дальше).

III.

Вже було пізно вечером, коли Асіма вернула до своєї убогої домівки, що лежала далеко за селом, над мутним потоком — як раз догідне місце для поросят, гусий та курий. Застала тїтку, як збирала довкола себе крилату родину, щоби відпустити єї на відпочинок, заким запала темна ніч. Она стояла по середині і кликала кожде єго властивою мовою.

— Ходи сюда! — кличе єї Асіма. — Дай спокій курам, они самі зайдуть.

Стара приплелась поволи і каже до неї:

— Що ти виробляєш на мої старі літа, що не принесла нині вечером дров? Менї аж завмерли коліна від вічного збираня ріща!

— Ось маєш гроші! Та й що ти ні одного вечера не обійдеш ся без сварки! Піди і скажи кому, щоби тобі приніс. Чого так на мене дивиш ся? Я не украла нічого; то мій денний заробок.

— Твій заробок? А що буде потім? — вищить стара, тремтячи та не тямлячись від пересердя.

— Що буде потім? Що Бог дасть. За тиждень можу бути судженою. А тоді скажу свому судженому, щоби справив тобі одїж.

Стара не няла віри.

— Я не жартую, зовсім ні. Я ще не збожеволіла. Що я сказала, стане ся. І то хлопець з порядної родини, не аби-що. Панаґос, тїтко, Панаґос!

Притім ударила одним кулаком об другий, немов хотїла показати, що переперла свою волю. Виглядала як Менада, як одушевлена богиня любови, коли стояла так перед тїткою боса, з розпущеним волосєм, ще вкрита потом від спеки, з широко розкритими очима і випрямлена як моторний молодець.

Цїлий той вечір тїтка Паскалїя провела в сусїдстві. Не тому, щоби она там часто заходила, бо з неї глузували задля єї дитинности і тому она уникала людий. Але нині було инакше. Она бігала від хати до хати. Єї язик не спочивав, бо говорила без впину лише про щастє своєї племінниці. Деякі сусїдки прибігли навіть, щоби Асімі побажати щастя. Може она нині без дров, а може не має на другий вечір вложити що до рота. Та через те сьвіт ще не завалить ся. Так мовляла одна до другої і приносила їй всячину на бір; навіть хлїба їй понаносили.

Цїлу недїлю, коли не приходила вже ні одна сусїдка величати єї щасливою, Асіма була занята тим, що розложила усе своє добро, нагромаджене від кількох лїт, і порядкувала, оглядала, числила. Она розвивала свої вбори, розкладала, приглядала ся їм по кілька разів, складала їх назад і ховала як сьвятощі назад до скринї. Колиж умила ся, обхарилась як слїд та убрала ся в білу сьвяточну одїж, заслугувала дійстно, щоби на неї дивити ся, поминувши єї незвичайну красу, лише для того принадного, веселого блеску, яким сяло єї пишне лице, неначеб вже тепер здійснили ся єї задушевні мрії. І скільки разів складала свої пахучі вбори, зупиняла ся на хвильку і думала над тим, які то любовні слова скаже она завтра свому любчикови при умовлених вечірних сходинах і котрий день виберуть обоє на властиві заручини.

А в церкві того рана, куди стара пішла на утреню, счинила ся велика балаканка по богослуженю. Навіть підчас богослуженя роздавав ся тут і там шепіт, і заким сьвященик Харалямбос сказав послїдне амінь, знала цїла церква, жінки, мужщини, дяки, може й сам сьвященик, що Панаґос і Асіма стали собі парою.

Коли мужчини вийшли ся до шинку, щоби напити ся кави, явив ся також Панаґос з молодшим братом Янїсом. Тоді підійшов до Панаґоса якийсь молодець, трохи старший від него, майже до него подібний, лише білявий, сердечнїйший і вічливїйший, а може й трохи грубший, і спитав тихо:

— Чи то правда, що я чую?

— Щож ти чув?

— Ну, Асіма, та у старої Паскалїї...

Панаґос робить сейчас з милосердною усьмішкою знак хреста і звертає ся до свояка Міхаліса:

— Нехай тут хто скаже, що нині на сьвіті щось укриє ся. Але чекай-но, спитаю тебе також о твою гадку.

жене македоньского населеня есть страшне, навіть і тих людий, що не брали участи в ворохобни. Податки не дають людем дихати. Кождий мужчина мусить платити 40 пястрів (около 8 К), кожда женщина 16 пястрів поголовного податку; за кождого коня мусить его властитель платити по 20, за корови і воли по 12 пястрів, за кожде вікно по 60, а навіть за кожду кітку по 50 парів! — Сего року платять селяни державі замість споконвічної десятини осьмину всего свого загального доходу. Коли держави, що домагають ся реформ, не використають зими і не зроблять ладу в Македонії, то з весною число ворохобників буде ще більше як сего року.

Новинки.

Львів дня 13-го падолиста 1903.

— **Маршалком ради повітової** в Перемишлянах вибрано оногди знов п. Романа Вибрановского, властителя Ушковець, а его заступником п. Адама Третера, властителя Ляшок королївских.

— **Ц. к. Адміністрация податків** у Львові оповіщує; По мисли постанови § 217 al. 3 закона о безпосередних податках особистих з дня 25-го жовтня 1896 р. В. з. д. ч. 220, подає ся сим до загальної відомости, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на р. 1903, виложені будуть в Відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. пов.) від 18 падолиста 1903 почавши через 14 днїв, с. е. до 1-го грудня 1903 включно, від год. 9 рано до 1 пополудни до перегляду належито леґітимованим податникам податку особисто-доходового, а належачим до округа оцїнкового „Львів-місто“. Виложене відписів і витягів не есть дозволене, а евентуальні надужитя будуть карані по мисли § 246 покликаного закона.

— **Конкурс.** Головний виділ твариства „Просьвіта“ у Львові подає отсим до відомости, що на конкурс „Михайлових премій“ прислано одну історичну повість п. з.: „Ярошенко“, для якої оцїнки упрошено конкурсовий суд в складї, застереженім фондатором. — Рівночасно розписує головний виділ товариства „Просьвіта“ новий конкурс на оригінальну драму або траґедию з історичного житя України-Руси з речинцем до дня 15 н. ст. падолиста 1904 р. Премія виносить 1100 (тисяч і сто корон). Близші услівя конкурсу подасть на жадане письменно канцелярия товариства „Просьвіта“ у Львові.

— **Міжнародна почтова марка.** На почтовім конґресї, котрий відбуде ся в Бернї, буде обговорювана справа заведеня міжнародної почтової марки, що має заступити дотеперішні марки поодиноких держав. Головною перешкодою в переведеню сеї реформи є ріжниці курсів ріжних держав, котрі утрудняють установлене цїни проектованої марки. Справою тою має заняти ся на конґресї окрема комісия.

— **Державний зиск з трафік.** В 1901 р. зискав скарб австрийскої держави з розпродажи тютюневих виробів суму 216 міліонів К. Видатки притім мало правительство такі: управа, взглядно закупно листя 54 міліонів К, виріб і адміністрация 11 міл. К, процент трафікантам 19 міл. К. Разом виносили видатки суму 84 міл. К, супротив чого за р. 1901 в касї австрийского правительства лишив ся чистий зиск 142 міл. К.

— **Процес о убийство Оранжевої** у Львові скінчив ся вчера вечером. Судиї присяжні потвердили головні питаня що-до морду Вержхолком і Червеним обох їх жертв. а трибунал засудив Вержхолка на кару смерти на шибеници, а Червеного на 20 лїт тяжкої вязниції заостреної постом кождого місяця і темницею з твердим ложем і постом на 24 годин кождого року в дни 15 червня. Радзевича за те, що не старав ся перешкодити мордови, засуджено на 4 місяції тяжкої вязниції заостреної кождого 14 дня постом. Замітити годить ся, що Червений, після австрийского кодексу, не міг бути засуджений на смерть, бо не скінчив ще 20 лїт житя. — Вержхолек вироку не приймив і заявив, що вносить жалобу неважности, а Червений і Радзевич зажадали по три дни проволоки, аби надумати ся, чи мають вирок приймити, чи внести жалоби неважности.

— **На погорільців міста Золочева** зложено до дня 16 жовтня загалом 58.735 корон 19 сот. Більші датки зложили в місяци жовтни: правительство на людову кухню 2000 кор., бар. Ротшільд у Відни 1000 кор., банк гіпотечний у Львові 500 кор., маґістрат міста Перемишля і палата торговельна в Бродах по 500 кор., 80 полк піхоти (золочівский) 200 кор. Прислало також кілька віденьских купців по 100 і 200 корон.

— **Крадежи.** Невідомі злочинції дібрали ся передвчерашної ночи до парохіяльної канцеляриї сьв. Юра у Львові. Порозбивали там замки в двох шафах і шуфлядї, поперекидали ріжні папери і відійшли. Видно, шукали там гроший, однак не найшли нїчого — До бюра дневників п. Соколовскої в пасажи Гавсмана вломали ся тої самої ночи злодії і забрали із шуфляди в бюрку около 150 К готївкою.

— **Смерть під колесами поїзду.** На зелїзничім шляху, недалеко пристанка північної зелїзниції Витковиції-Бистра найдено тїло селянки з Витковець, пошарпане в страшний спосіб колесами поїзду. Заходить тут імовірно самоубийство.

— **Огонь в поїзді.** В недїлю вибух огонь в почтовім ваґонї поїзду, що ішов з Москви до Петербурга на стациї Силище. Запалила ся в наслїдок неосторожности пачка з целюльоідом. Огонь знищив 400 пачок целюльоіду і 14 мішочків з золотом.

— **З Черновець** доносять: В ночи з 1 на 2 с. м. в селї Колянківції в Бесарабії, недалеко буковиньской границї, напало пятьох уоруженних драбів на мешкане місцевого лїсничого, убили его і забрали найдені в касї 21.000 рублїв. Убийники утїкли, хоч домівники пустили ся за ними в погоню і стріляли. Один з розбійників утїк через австрийску границю на Буковину, о чім власти російскі донесли черновецким властям. Австрийска жандармерия розпочала слїдити і увязнила убийника в готели Ґотлїба в Чернівцях. Розбійник називає ся Ґенезеон і есть Румуном з Бесарабії. Найдено при нїм російскі гроші і ріжні цїнні річи, що як здаєть ся, походять з рабунку в Колянківцях.

— **Розбійничий напад.** З Відня доносять: Заможний тутешний купець Альберт Бльох, стрітив ся в дорозї до Будїєвиць з молодцем, котрий в часї розмови наклонив его, аби в Будїєвицях взяли спільну комнату в готели. В ночи молодець кинув ся на Бльоха і хотів его задусити. Лише незничайній своїй силї завдячує Бльох, що виратував ся від смерти. На-

---

Панаґос і Міхаліс були свояками в першім поколїню, але любили ся більше як брати. Нїколи не брав ся один з них до чогось, доки не сказав про се другому. Дійшло до того, що назвали їх обох „любистками“ чи якось подібно. Де був оден, там був також другий, чи при забаві, чи на лонах, на війнї або при бійції. У всім були нерозлучними.

Міхаліс усів і коли випив свою чарку, Панаґос розказав ему все від початку до кінця.

— Я зловив ся в еї тенета, що дальше діяти? Коли вийдеш і скажеш сонцю, щоби не пекло, тодї скажи й менї, щоби моє серце скаменїло перед еї красою.

— Що там камінь тут, камінь там, коли люди уважають тебе вже зарученим, а навіть більше. Ти цїлував еї, значить ся, і она просила тебе, значить ся, щоби ти виліз на високий каштан і дістав їй виноград, а потім, значить ся...

— Досить, досить, ходім лїпше до дому, а я тобі розкажу. Тут ніяково. Диви, як всї наставляють уха!

Всї три повставали і пішли просто до дому Міхалїса. Его жінка вернула саме з богослуженя. Она станула просто як сьвічка, як уоружена Атена перед Панаґосом, скоро лиш его узріла, і зміряла его від голови до стіп своїми синїми очима. Виглядала, неначеб хотїла его пожерти, коли побілївши на круглім лици сказала до него:

— А се що такого, що люди про тебе говорять! Се не уходить, тому дай нам спокій! Осьмішиш нас перед цїлим сьвітом!

Люта Михалина зірвала як буря відразу ему бесїду. Не тому, щоби Панаґос належав до тих, котрих крик женщини заганяв сейчас в кут, хоч би се був крик такої вимовної Михалини. Але, як сказано, Панаґос мав дві сторони: по однїй розум, розвагу, обчислене, по другій, може меншій, огонь, любов і пристрасть. Від хвилї коли Панаґос розлучив ся з Асімою, почав у нїм працювати розум і працював в глубинї его ума. Червак сидів там, і ще який! Неначеб сверлик вертів ему в голові! Розвага не давала ему спокою, так що сеї ночи — безсонної ночи — він на годину зірвав ся з ліжка, скрутив собі папіроску і курячи повторяв заєдно сам до себе:

— До біса, коби я був дурноватим прийшов на сьвіт!

Пісоньку, яку ему засьпівала Михалина, сьпівав собі він сам ще грізнїйше тисяч разів вечером і в ночи. І щож тепер випадало ему сказати обуреній Михалинї?

Міхаліс і Яніс мовчали. Они знали, що справа спочиває в руках доброго прокуратора.

— Она була би добра для него — воркнув Міхаліс крізь білявий вус.

Панаґос стояв як нещастний грішник.

— Горе нам, горе нам! — крикнула Михалина і рвала собі обома руками червоні лиця. — І як нам тут приймати до свого дому дитину якоїсь свинарки?

— Не говори, Василико — відзиває ся до неї Панаґос. — Я не мала дитина, щоби з мене так глузувати. Ти знаєш лїпше від мене, звідки походить Асіма.

— Певно! Турки женихали ся з еї мамою! Тілько дай спокій! Чим більше сего доторкаєш ся.... дай спокій, кажу тобі!

І она простягає руку та дістає із скринї хустину, щоби успокоїти розбурхані нерви.

— А коли-б она менї сподобала ся? — відповідає Панаґос з битем серця, неначе би вистрілив послїдний порох.

— А се що? — кричить Михалина, здвигаючи брови та прискаючи слиною з рота. — Се що? Чи она може в чесний спосіб замотала тебе в спідницю? Або може я не знаю, що она лїтами і лїтами закидала на тебе сїти, і що доперва вчера удало ся їй щасливо, там на долї, притягнути тебе до себе, як до тої голодної кітки?

Хвилю стояли мовчки напротив себе. А коли Панаґос рушив губами, щоби щось сказати, тодї стара мати Михалини відхилила двері і попросила на каву.

Всї троє перейшли до другої комнати і говорили вже про що инше, про оливи, збір, заяців, лови і каштани, про Турків, рушниції, кулї. Так зійшов їм довший час. В полудне оба брати встали, щоби йти до дому і тодї Міхаліс та жінка відвели їх аж до воріт, де знов почала ся жива суперечка, ґестикуляция, міміка.

— Лишіть менї те все, вже я з тим зроблю лад — сказав вкінци Паґанос і пішов.

IV.

Коли в понедїлок стало благословити ся на сьвіт і люди вставали до роботи, Асіма не вийшла як звичайно з кошем на дорогу, щоби удати ся в напрямі оливних гаїв, стрінути ся з товаришками і по дорозї з ними погуторити. Еї думки блукали иншими дорогами. Она мусїла тепер заснувати власне господарство, уладити домове житє, ба, навіть показувати ся перед людьми з деякою повагою, щоби еї більше шанували. Тому лишила ся дома і почала чистити з порохів пряжу, кужелї і коловоротки. Навіть стара мала чим причинити ся. Она була доброю куховаркою, тому покинула поросята та кури і взяла ся до найскритших тайн своеї штуки. Явило ся також кілька баб з сусїдства: одна з них радила, друга покликувалась на свій досьвід, инша благословила, хотяй всїх в серединї нудила заздрість, і при входї та виходї одна на другу нападала язиком. Правду сказати, они старали ся о ласку Асіми. Бо хто міг знати, скільки добра може їм вчинити Асіма одної гарної днини!

Коло полудня одна з тих розумних го-

пастник видячи, що не дасть ему ради, хотів утечи, але Бльох придержав его і віддав в руки поліциї. Напастником — як показало ся в поліциї — есть молодий цукорник з Відня.

— **З Товариства сьв. Петра.** В члени товариства Петра вступили і на річ того же зложили: о. Дурбак з Божикова і о. Рудницкий з Дитятина по 1 К; господиня з Белзця Жук Евдокія, господар з Орави Хомович Гаврило, о. Журовский з Маркови, о. Новосад з Підгаець, о. декан Лотоцкий з Тростянця по 2 2 К; о. Навроцкий з Голгоч, о. Киналь з Відся, о. Содомора з Новосївки-Кут, о. Винницкий з Новосївки-Ленівки і о. Білиньский з Підгаець по 3 К; о. Томович з Мозолівки 4 К, церква в Дитятині, підгаецкого дек. 6 К, церква і парох в Кустині і Батаеві холоївского дек. о. Курбас 14 К; дальше прислали: парох Борщова о. Гулла 4 К, котрі переслано до Станиславова; декан галицкий о. Гургула 152 К, на котрі зложили Всч. оо.: Шефер з Бовшова, Свистун з Бовшівця, Винницкий і Савицкий з Галича, Гургула з Гановець, Студиньский з Демянова, Любінецкий з Дубовиці, Дворянин з Дубовець, Лаврецкий з Залукви, Гошовский з Крилоса, Авдиковский з Кунашова, Дикий з Мартинова, Коржиньский з Медині, Кумановский з Німшина, Мулик з Сівки і Мовчковский з Тустаня по 2 К, а церкви матерні з повисших місцевостий з дочерними: Довжна, Середне, Мартинів старий, Тенетники і Семаківці по 6 К; декан буский о. Словицкий 62 К, на котрі зложили церкви: Грабова, Яблонівка, Деревляни, Спас, Камінка струмилова матерна і дочерна, Незнанів, Полонична і Сілець по 6 К, а оо. парохи Квасницкий з Незнанова, Левицкий з Козлова, Білевич з Полоничної і Пятлик з Сілця по 2 К; парох з Грибович о. Білинкевич від себе і церкви і прихожан 31·20 К; церква Хмілївка деканату теребовельского 7 К; декан олеський о. Винтоняк 20 К, на котрі зложили Всечестнійші отці: Винтоняк з Утїшкова, Герасимович з Туря, Дольницкий з Підгорець, Цебровский з Кут по 2 К, Свергун з Ушнї і Селиньский з Ражнова по 1 К, а церкви з Туря і Підгорець по 5 К; декан бобрецкий о Штогрин поновно 24 К, на котрі зложили парох в Романові о. Сїнгалевич 2 К, церкви в Романові і Городищу по 6 К, а там. брацтва 10 К; декан збірівский о. Чумак 39 К, на котрі зложили церкви в Білоголовах, Нетерпинцях, Кудобинцях і Тустоголовах по 6 К, о. Жегалович парох Кудобинець, о. Андрухів завідатель Білоголов з женою Емилиею і господарі: Іванців і Антошків з Пустолов, Кравець і Пахолок з Кудобинець по 2 К, а учитель з Білоголов п. Герман Григорий 1 К; вкінци зложили по 2 К: член Ради шк. кр. о. Глодиньский, а з сьвітскої інтелїґенциї: ц. к. сов. апел. Яминьский, ц. к. інспектори кр. Левицкий і Матїів, ц. к. сов. суду кр. Бриликьский і Максимович, ц. к. сов. намістиицтва Гофрик і ц. к. проф. др. К. Лучаківский. — Всїм помянутим жертводавцям складае виділ в імени убогих церков і громад сердечне Спаси-Біг.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 13 падолиста. В станї здоровля міністра просьвіти дра Гартля настала лиш незначна зміна. Вчера відбуло ся у него консілїюм, в котрім взяв участь також др. Найсер. Лїкарі суть погляду, що сильний орґанізм его перебуде хоробу.

Будапешт 13 падолиста. На нинїшнім засїданю підписано протокол з вчерашного засїданя і приступлено до дискусиї над континґентом рекрутів. Опозиция підносила притім цїлий ряд закидів і не хотїла допустити до дискусиї.

Почдам 13 падолиста. Нинїшний білетин каже, що рана у цїсаря гоїть ся правильно. З тої причини слїдуючий білетин буде виданий аж позавтра.

Рим 13 падолиста. Папа Пій X. вложив вчера кардинальскі капелюхи на слїдуючих кардиналів: Аютті, Талїяні, Качталер, Меррі дель Валь і Каттіґарі.

Петербург 13 падолиста. З причини справи о розрухах в Кишеневі, що розпічне ся дня 2 грудня і потягне ся півтора місяця, подають слїдуючі статистичні дати: зрабовано 1350 домів, арештовано 800 людий, убито 38 жидів і двох Росиян, ранено около 500 жидів і 67 християн, з тих 8 мали рани від куль, 5 від спаленя вітріолем; легко ранених поліциянтів 68, официрів 2, а вояків 5.

сподинь, що саме вийшла з дому Асіми і досить довго торочила про се, що мусить бути, а що ні, коли дївчина заручить ся, станула нагло опять на порозї, засапана, змінена на лици, з запаскою в руках, неначеб гнали за нею Турки.

— Господи, а тобі що? — питае Асіма, порядкуючи в хатї.

— Та що мало-б менї бути, нещасна дївчино? Приходить мій старий — був що йно в шинку — і каже менї, що то всьо неправда, розумієш, і наш пан Панаґос зовсїм про се не гадає, анї нїколи не гадав. Бог мене скарає, коли брешу, але він чув від когось, що заслугує на віру, від вуйка, пана Міхалїса, розумієш. А потім, розумієш, прийшов до шинку сам Панаґос і кинув ся з лайкою на мого старого за те, що хотів ему побажати щастя. Ти дурна, скажи сама, де ти поділа голову, що надула нас без причини, так нї сїло, нї пало. Дурна, йди лїпше до своїх олив, кинь пряжу і віно, щоби разом з тїткою не згинула з голоду!

І коли довгоязика сусїдка говорила се на цїлий голос, взяла ся руками за боки, щоби обом, тїтцї і сестріници, замкнути рот раз на все. Зробила се не зі злоби, або на збитки, але з дикої лютости; бо й она мала доньку, для котрої не могла знайти зятя.

Єї бажане не сповнило ся. Асіма побілїла як смерть від лютости і гримнула дверми перед самим носом сусїдки. Та сердила ся ще дальше на дворі, але єї голос слабшав все більше, в міру того, як віддалювала ся. Тїтка і сестріниця остали самі як вкопані і довго глядїли на себе.

— Біжи чим скорше і довідай ся, чи се правда або нї! — говорила Асіма до тїтки, як борець, що чує про зраду і висилає шпігуна на звіди, щоби побачив, що діє ся.

Стара поплентала ся перестрашена, підпираючись палицею. Довго не було єї. Аж перед вечером вернула заплакана, з втомленим язиком і тремтячи на цїлім тїлї, кинулась на землю та стала бити ся в груди як та жалібниця. Асіма не могла вимовити слова, неначе вражена громом. Єї душа корчилась серед страшної борби зраненої гордости. Анї хлипнути, анї зітхнути не була в силї; зморщила лишень чоло, здрігнула ся і вибігла на двір. Звернула ся на право до сусїдної посїлости і заким хтось вспів єї побачити, пропала серед дерев.

Як божевільна кинула ся стежкою в гору. Неначеб хотїла дістати ся на вершок і мати цїлий сьвіт довкола під ногами, щоби наплювати на него самою їдию — така була люта.

А проте Асіма не виглядала нїколи красшою, єї очи не горіли так нїколи, як сего вечера. Она продирала ся крізь корчі, скакала по каміню, бігла по ямах, драпалась по скалах, як сполошена із свого леговища дичина.

Прийшла на місце, де скали виставали до гори і творили вигідний захист. Коли там стоїть ся, має ся турецкі доми трохи збоку на право, турецкі оливні поля висше по тій самій сторонї, з заду лисі узгіря і пасовиска, а знов корчі, ожиниска і тимян по лївій сторонї. Околиця, котру навіщали пастухи і всї, що полювали на заяців або збирали зілє. Посеред скал була мурава а ще нивше стежка, в глубинї яких двайцять стіп.

Асіма усїла під скалою на хвилю і слїдила в долї християньске село. Чула людскі голоси, що наповняли воздух, мужескі, жіночі і діточі, чула лай собак, піяне когутів, як звичайно що дня, коли сонце хилить ся до заходу і западає вечір. Але найбільший гамір, найдикший крик піднимали жінки, що сходили ся о тій порі за селом при жерелї, щоби начерпати води.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івоничa
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова. Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова. Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, з білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопади. (Телефона число 527).